

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

חג משולש

קובץ מיוחד בקשר עם חיי אלול

גליון לה

שנה שז

יוצא לאור עליידי ועד 'חיילי בית דוד'

770 איסטערן פארקוויי - ברוקלין, נ. י.

העובדה שח"י אלול הוא יום הולדתו של הבעל-שם-טוב מכניסה חיות באלול, כי החסידות הכללית מכניסה חיות כללית בעבודת ה' . . והעובדה שח"י אלול הוא יום הולדתו של אדמו"ר הזקן - מייסד תורת חסידות חב"ד - מעניקה חיות לעבודה של "אני לדודי ודודי לי" ובאמצעות זאת לכל סוגי העבודה

(לקו"ש ח"י"ט (בתרגום ללה"ק) ע' 270)

נערך ע"י:

ועד חיילי בית דוד
בית משיח, בית חיינו
770 איסטערן פארקווי, ברוקלין נ.י.

להערות ותיקונים, או להצטרפות לרשימת הדיוור בדוא"ל:

vaad770@gmail.com

אל אחינו התמימים ואנ"ש יחיו,
שלום וברכה!

לקראת ש"פ תבוא הבעל"ט, ח"י אלול - שעל יום זה התבטא כ"ק אדמו"ר (מהור"י"צ) נ"ע: "חג משולש, הוא יום ההולדת של הבעש"ט, הוא יום ההולדת של רבנו הזקן והוא התחלת העבודה דהשנה החדשה" הננו מוציאים לאור קובץ "חג משולש", הכולל:

א. יום המאוסר האמיתי - ב' קטעי שיחות קודש מכ"ק אדמו"ר (מהור"י"צ) נ"ע בהם מתאר ומספר אודות ח"י אלול בחיי החסידים והחסידות.

ב. ישיבות "תומכי תמימים" תופסות מקום בראש כל הישיבות בעולם! - משליחות השגחה פרטית על ידי הבעל שם טוב - בקשר עם ח"י אלול, יום הולדתו.

ג. הצעירים בליובאוויטש - מאמר מיוחד ומרתק מאת הרה"ח ר' יהושע דובראווסקי, אודות הנסיעה לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א לימי חודש תשרי.

בציפי' ובביטחון גמור אשר תיכף ומי"ד ממ"ש נזכה לראות בהתגלות הוד כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א "מלך ביופיו" לעיני כל חי, ונזכה לשמוע תורה חדשה מפיו, ויכירו וידעו כל יושבי תבל במלכותו, ויכריזו כולם יחדיו בקול גדול ובהתבטלות מוחלטת את ההכרזה הנצחית המביאה לידי ביטוי את התמסרותנו והתקשרותנו אליו, ופועלת התגלותו המיידית בגאולה האמיתית והשלימה:

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

ועד 'חיילי בית דוד'

770 בית משיח, בית חיינו

ימות המשיח,

יום ונש"ק פ' תבוא ה'תשנ"ז

קט"ז שנה לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

ברוקלין נ.י.

יום המאושר האמיתי

”כולם ידעו, שח”י אלול - יום הולדתו של מורנו הבעש”ט ויום הולדתו של רבנו - אבינו הראשון - הוא הזמן של התחלת העבודה אצל הרבי של השנה החדשה הבאה”

קטעי שיחות קודש מאת כ”ק אדמו”ר (מהוריי”צ) נ”ע בקשר עם ח”י אלול

ח”י אלול הוא היום המיועד לשמחה ולברכה לחסידים בכלל ולחב”ד בפרט.

בין חסידים מתהלכת אימרה חסידית עתיקה בשני נוסחאות: א) ח”י אלול הוא היום שהביא חיים באלול. ב) ח”י אלול נותן חיות בעבודה של אני לדודי ודודי לי.

ח”י אלול תנ”ח הוא היום המאושר האמיתי לכל החסידים על פני תבל, שכן, יום זה הוא היום הבהיר של כל החסידים בכל העולם, הוא היום שבו נולד מורנו הבעש”ט.

ח”י אלול תפ”ד הוא היום הגדול המאושר שאי אפשר להעריכו, כשמורנו הבעל שם טוב נהיה בן עשרים ושש שנים ולמעלה פסקו, שאחי’ השילוני יתגלה למורנו הבעל שם טוב ויגלה לו את מאור התורה העלית והקבלה, כפי שלומדים בגן עדן.

ח”י אלול תצ”ד מלאו עשר שנה ללימודו והדרכתו של אחי’ השילוני את מורנו הבעל שם טוב. במשך עשר שנה אלו הנהיג מורנו הבעל שם טוב את עדת הצדיקים הנסתרים, התהלך ממקום למקום בין אנשים פשוטים ומספר להם סיפורים במעלת ישראל, מדות טובות ויראת שמים. וכשנשלמו עשר שנות הלימוד, הנה בח”י אלול תצ”ד על פי תוקף הוראת ודרישת מורו אחי’ השילוני, נתגלה כ”בעל שם טוב” עושה נפלאות ומגלה עמוקות.

ח”י אלול תק”ה נולד הוד כ”ק אדמו”ר הזקן לאביו הצדיק החסיד הרב ר’ ברוך בן הגאון ר’ שניאור זלמן ולאמו הצדקנית הרבנית מרת רבקה בת הגאון ר’ אברהם נ”ע.

(לקר”ד ח”ה, ע’ 659)

. . כולם - אפילו חסידים - ידעו, שח"י אלול - יום הולדתו של מורנו הבעש"ט ויום הולדתו של רבנו - אבינו הראשון - הוא הזמן של התחלת העבודה אצל הרבי של השנה החדשה הבאה.

דבר זה, שהתחלת העבודה של השנה הבאה החדשה היא בח"י אלול, נודע באקראי מאירוע שאירע עם דודי-זקני כ"ק הרב"ש - ר' ברוך שלום - ביום ב' ט"ז אלול תקפ"ט בליובאוויטש.

הוד כ"ק רבנו הזקן הוקיר וחיבב מאד את דודי זקני כ"ק הרב"ש, ומאז החל דודי זקני ללכת ל"חדר", היה עליו לבוא כל יום אל רבנו הזקן.

בגיל שבע שנים למד אתו הרבי נגינות הטעמים של תנ"ך, שטעמי הנגינה של כתובים שונים מטעמי הנגינה של תורה ונביאים. בטעמי הנגינה של התורה עצמה היה לרבנו הזקן בקבלה שינויים בטעמי הנגינה של השירות, עשרות הדברות שבפרשת יתרו ופרשת ואתחנן, ויהי בנסוע - לכל אלה נגינות שונות.

מהיום שרבנו הזקן נסע - במלחמת נפוליון - עם משפחתו וחלק מהחסידים, מליאדי, עד ליומו האחרון של רבנו הזקן בעלמא דין, נמצא דודי זקני ליד רבנו הזקן. הוא ישב בעגלתו של רבנו הזקן וישן בחדרו.

מאה ארבעים ושנים ימים ולילות, מספר דודי זקני לאבי, זכיתי להיות במחיצתו של אב־הסבא, רבנו הזקן, מהערב של יום החמישי המר, כ"ה מנחם אב, כשהגיעה הבשורה הרעה שהימח שמוי'ניק נפוליון כבר נמצא בארשע ומתקדם לעבר ליאדי, עד למוצאי שבת קודש העצוב, כ"ג אור לכ"ד טבת תקע"ג - זכיתי להיות במחיצתו של אב־הסבא, רבנו הזקן.

הקישור הפנימי והעצמי שרבנו הזקן קירב את דודי זקני, השפיע עליו רבות. כשנסתלק רבנו הזקן, היה הילד - כ"ק הרב"ש - שבור כולו, ומאז - תקע"ג - היה דודי זקני צם במשך שנים עשרה שנה ביום ח"י אלול, יום הולדתו של רבנו הזקן, כשח"י באלול חל בשבת היה צם ביום החמישי שלפניו.

בשבת קודש, פרשת תצא, י"ג באלול, דיבר הוד כ"ק אדמו"ר האמצעי, אודות יום ההולדת" של צדיק בכלל ושל אנשים כלליים בפרט; סעודת המצוה הגדולה הנערכת בגן עדן התחתון והעליון, המתבטאת בכך שנהנין מזיו השכינה בראיית והשגת מהות האלקות, וכל הנשמות נפרדות מנשמת הצדיק העומדת לרדת לעולם הזה ומברכות אותה בהצלחה בכיצוע כוונת ירידת הנשמה בגוף.

הסדר וסעודת המצוה בגן עדן התחתון והעליון ביחס לנשמה כללית, שונה מהסדר שביחס לצדיק סתם. כשבית הדין הגדול של מעלה גזור על נשמה כללית לרדת לעולם

הזה בזמן מסויים ואצל הורים מסויים, הרי משך זמן לפני יצירת גוף הולד שבו על הנשמה הכללית להתלבש - קובע בית הדין הגדול של מעלה היכל מיוחד לאותה נשמה כללית,

ובאותו היכל קובעים מתיבתא של נשמות הצדיקים והנשמה הכללית - שעומדת לרדת למטה - היא ראש המתיבתא ולומדת תורה ברבים לפני נשמות הצדיקים. כשמגיע הזמן לירידת הנשמה למטה, באות כל הנשמות הכלליות ונשמת משה רבנו בראשן, לברך את הנשמה הכללית בהצלחה בעבודתה הכללית ומבטיחות לה עזר וסיוע בעבודה זו.

יום ההולדת של צדיק, וביחוד של נשמה כללית, הוא לכן, חג בכל העולמות ועת רצון. הקב"ה שמח כביכול בשמחה גדולה, וכל המשתתפים בשמחה גדולה זו - נהנים משולחן גבוה, מסעודת המצוה שלמעלה בגן עדן העליון ובגן עדן התחתון.

כשדודי זקני שמע שיחה קדושה זו מסבו הרבי האמצעי באריכות ההסבר שהוד כ"ק אביו, אב"הסבא הרבי ה"צמח צדק", הסביר את הענין של מעמד הנשמות בגן עדן התחתון וגן עדן העליון על פי יסודות הקבלה, והסביר כמה מאמרי חז"ל בגמרא, זהר ומדרש - התחרט חרטה גמורה על שקבע את היום הקדוש ח"י אלול ליום צום. ביום א' י"ד אלול ערך התרת נדרים, וקבע את יום התענית ביום שני או ביום החמישי שלפני היום הקדוש ח"י אלול.

דודי זקני היה אדם סגור, כל עניני העבודה שלו היו בתכלית ההצנע לכת. באותה שנה - תקפ"ה - צם את תענית הנדבה ביום שני, וביום החמישי ח"י אלול קבע לעצמו יום שמחה.

קיץ תקפ"ט היה דודי זקני חולה, ועל פי ציווי הרופאים היה עליו להיות זהיר ביותר בפת שחרית. באותה שנה היתה הקביעות של ח"י אלול ביום רביעי פרשת תבא. בהתאם להנהגתו של דודי זקני, צם את תענית הנדבה ביום שני ט"ז אלול, ומפאת חלישותו נפל כמה פעמים בחלשות ונאלץ לשכב במטה, ואפילו אז לא ידע אף אחד סיבת התעלפותו.

ביום רביעי ח"י אלול שכב דודי זקני במטה בחום גבוה. אב"הסבא, הרבי ה"צמח צדק", בא לבקר את החולה. בהיכנסו לחדר אמר הרבי: חג שמח, היום, ח"י אלול, הוא חג משולש, ח"י אלול הוא יום ההולדת של מורנו הבעש"ט, ח"י אלול הוא יום ההולדת של הסבא - רבנו הזקן - , ח"י אלול הוא התחלת העבודה של השנה החדשה הבאה. זה שלשים ושתים שנה - משנת תקנ"ז - אומר בפני הסבא - רבנו הזקן - מאמר חסידות, והמאמר ברובו ככולו נוגע לעבודה של השנה הבאה. כידוע שכל שנה בחיי ימי האדם היא עבודה מיוחדת.

ישיבות "תומכי תמימים" תופסות מקום בראש כל הישיבות בעולם!

זה רבות בשנים אשר חשבתי על אודות התיסדות ישיבה של בחורים בני תורה אשר יתעסקו בלמוד תורת החסידות, והי' לי כמה מניעות בדבר, ועתה הגיע המועד ליסד בעזרתו ית' אותה הישיבה שעלה במחשבתי זה רבות בשנים.

אגרות כ"ק אדמו"ר מוהרי"צ נ"ע אודות הקמת תומכי תמימים

פ • ו

ב"ה.

במענה על שאלתך בטעם קריאת השם דישיבת ליובאוויטש בשם תומכי-תמימים הנה הישיבה נוסדה ביום א' לסדר "השקיפה ממעון קדשך וברך את עמך את ישראל" - תבוא - ט"ו לחודש אלול תרנ"ז.

ביום ההוא - ט"ו אלול - שהי' יום סעודת החופה דחתונתנו, בשעה השני' צהרים קרא הוד כ"ק אדמו"ר הרה"ק ועידה אשר בה השתתפו כחמשים איש מבחירי הרבנים הזקנים והגבירים דאנ"ש שהיו באותו מעמד, הוד כ"ק אדמו"ר פתח הועידה בהודעה כללית אשר החליט בדעתו הק' ליסד ישיבה מבחורים יודעי תורה אשר יתעסקו בלמוד החסידות.

מאמר הפתיחה אשר הואיל הוד כ"ק אדמו"ר הרה"ק לאמר אז כתוב הוא אצלי ברשימותי דשנה ההיא במאמר זה הואיל כ"ק לבאר יסודי תורת החסידות החבדי"ת. ביאר את הדרך אשר גילה מורנו הבעש"ט והחידוש שחידש מורנו הרב המגיד, והמסילה הרחבה אשר סלל הוד כ"ק רבנו הזקן, והגילויי אורות שהאירו הוד כ"ק

אבותינו רבותינו הק' במשך מאה ועשרים שנה, תקל"ח - תרנ"ח.

תורת החסידות - אומר הוד כ"ק אאמו"ר הרה"ק היא תורה שלמה שצריכים ללמוד בעיון הטוב להבינה ולהסבירה לעצמו כלמוד הסוגיות בגליא שבתורה אלא שההפרש הוא שבגליא שבתורה לומדים הלכות שחיטה דבהמה חי' ועוף, ובתורת החסידות הלמוד דהלכות שחיטה הוא בהיצה"ר נפש הבהמי והשכל הטבעי, בלמוד דגליא שבתורה הלמוד בהלכות מליחה בבשר הבע"ח, והלמוד בהלכות תערובות, בתערובת בשר בחלב וכו'. ובתורת החסידות הלמוד בהלכות מליחה הוא השקטת רתיחת הדמים בהשכלה והשגה בעניני אלקות דבריאה יש מאין, והלמוד בהלכות תערובת בשר בחלב בענין בירור מדות טבעיים.

במשך המאה ועשרים שנה - ממשך הוד כ"ק אאמו"ר הרה"ק דברי קדשו לאמר - בחסד אל עליון גילו לנו הוד כ"ק אבותינו רבותינו הק' את תורת החסידות בסדר מסודר, ועשו אזנים לקופה ופתחו שערי חכמה בינה ודעת לכל הבא לגשת אל הקדש לעבוד את ד' באהבה ויראה עפ"י הוראת מורנו הבעש"ט והוראת הוד כ"ק רבנו הזקן במשך המאה ועשרים שנה, הנה אלפים ורבעות מישראל, חסידי חב"ד עמלו ויגעו בתורת החסידות, ועמלם עשתה פרי טוב בלמוד התורה בקיום המצות שבין אדם למקום ובין אדם לחברו ובקנין המדות טובות, כה יעזור השי"ת לכל אנ"ש וכה יוסיף להיטיב לנו כולנו בתוך כלל ישראל ברוחניות ובגשמיות.

זה רבות בשנים אשר חשכתי על אודות התיסדות ישיבה של בחורים בני תורה אשר יתעסקו בלמוד תורת החסידות, והי' לי כמה מניעות בדבר, ועתה הגיע המועד ליסד בעזרתו ית' אותה הישיבה שעלה במחשבתי זה רבות בשנים.

רושם אדיר עשה נאום הוד כ"ק אאמו"ר הרה"ק על כל הנאספים וכולם כאחד הודו לדברי קדשו בענג נפלא וברגשי שמחה. ואחדים מזקני הרבנים והחסידים שהיו באותו מעמד ספרו על אודות הישיבה הגדולה שהיתה בליובאוויטש בימי הוד כ"ק אאמו"ר אדמו"ר צמח צדק.

ביום השלישי טו"ב אלול בחר הוד כ"ק אאמו"ר הרה"ק בשמונה תלמידים הראשונים, ומסר אותם על יד החסיד הנודע ר' שמואל גרונם נ"ע אסתראמן מעיר זעמבין - פלך מינסק - אשר ילמוד עמהם דא"ח עפ"י הסדר אשר סידר הוד כ"ק אאמו"ר הרה"ק.

אחרי המועדים נסעו התלמידים עם מורם הרש"ג לעיר זעמבין, וישבו שם משך שנה תמימה ובמשך השנה נתוספו עוד כעשרה תלמידים וביום השני ח"י אלול תרנ"ח באו השמנה עשר תלמידים עם מורם הרש"ג אל הנאות דשא באליוקע - כפרסה מתחנה קראסנאייע וכי"ח פרסאות מליובאוויטש - מקום אשר גר שם הוד כ"ק

אאמו"ר הרה"ק.

עני' היא עטי ואין די מלין לתאר אותה השמחה והחדוה אשר הסיבה להוד כ"ק אאמו"ר הרה"ק ראת פני התלמידים והשנוי הגדול אשר נראה במחזה התלמידים גם בתוארם החיצוני.

בו ביום נצטויתי מהוד כ"ק אאמו"ר הרה"ק לסדר רשימת התלמידים, ולהעתיק על פתקא של כל אחד ואחד מהתלמידים אותן השאלות והתשובות שהיו בחליפת המכתבים עם המשפיע הרש"ג במשך שנת ישיבתם בזעמבין.

במשך השלושה ימים, שלישי רביעי, וחמישי נכנסו כל הי"ח תלמידים ביחידות להוד כ"ק אאמו"ר הרה"ק, ואי זה שעות - במשך הימים האלו - יחד הוד כ"ק אאמו"ר הרה"ק לקבל את המשפיע רש"ג לשמוע חוות דעתו על כל אחד ואחד התלמידים בפרט.

דברי ימי ישיבת תומכי-תמימים בכלל ארחות חיי התלמידים התמימים בשנים הראשונות בפרט, מענין הוא במאד, ופרסומו הי' מביא תועלת רב להתלמידים המתחנכים במוסדי הישיבות המתנהגים ברוחה דיישיבת תומכי תמימים ליובאוויטש, להתלמד איך ומה צריך להתנהג תלמיד דיישיבת תומכי תמימים, אמנם אין כאן מקומו, וקובע ברכה לעצמו.

בליל שמחת תורה תרנ"ט בעת ההקפות כשהגיע להקפה השביעית - והי' כבר השעה מאוחרת ביותר, בערך שעה הרביעית בלילה - הואיל הוד כ"ק אאמו"ר הרה"ק לבאר ענין ז' ההקפות, הביאור הבינו כל השומעים וסיים בעזרת השם יתברך יסדתי ישיבה אשר בה ילמדו נגלה וחסידות, היינו אשר ידעו כי בהנגלה יש פנימית התורה והחסידות יבינו כמו שמבינים ענין בנגלה, וצוה לנגן.

כאשר סיימו לנגן, אמר עתה שמחת תורה הנני מתפלל לנותן התורה כי יעזור לתלמידי הישיבה ומתחנן אליו - והתחיל לאמר - קדוש ונורא הושיעה נא. רחום וחונן הצליחה נא שומר הברית עננו ביום קראנו, והפסיק מלכת - מסביב להבימה - וצוה לנגן, וכאשר סיימו לנגן, התחיל לאמר תומך תמימים הושיעה נא, תקיף לעד הצליחה נא, תמים במעשיו עננו ביום קראנו, וסיים אמירת כל הפסוקים, והי' בשמחה גדולה נגן ורקד זמן ארוך ביותר, וכאשר הלך למקום עמידתו צוה לנגן ולרקוד ולשמוח בשמחה גדולה.

אח"כ אמר הוד כ"ק אאמו"ר הרה"ק, הישיבה אשר בחסדי אל עליון נתיסדה אין לה עדיין שם, ועתה הנני קוראה בשם תומכי-תמימים, כי מטרת הישיבה להיות תורת ד' תמימה, ואז היא משיבת נפש, כדאיתא במדרש למה היא תמימה שהיא משיבת נפש, למה היא משיבת נפש שהיא תמימה.

בטוח הנני בזכות הוד כ"ק אבותינו רבותינו הק' אשר בהנהגת רוחה של ישיבה, יקוים האמור תקיף לעד, עד ביאת גואל צדק בב"א ובלומדי' יקוים האמור תמים במעשיו, והכריזו הישיבה שמה תומכי-תמימים, והתלמידים הלומדים ומתנהגים ברוחה שמים תמימים, נותן התורה יתברך ויתעלה יברך את הלומדים והתומכים בגשמיות וברוחניות.

(אג"ק כ"ק אדמו"ר מוהריי"צ נ"ע ח"י, ע' שסה-שסח)

כל מה שעשה אבי, היה מבוסס על בחינה מאמתת. גם כשיסד את ישיבת "תומכי תמימים" המפורסמת, עשה זאת מתוך בחינה מאמתת, אם ישיבה זו תמלא את שאיפותיו.

בט"ו אלול תרנ"ז הודיע אבי, שהוא עומד לייסד ישיבה, ובוחר עשרים תלמידים מובחרים ביותר, למדנים ויראי אלקים, ומוסר אותם להדרכת מלמד חסידי מפורסם, מלמד שלא היה מוכתר בתואר הרב הגאון או הרב המוסר'ניק, אלא למדן טוב חדור בהדרכה החסידיית החב"דית העתיקה, ר' שמואל גרונום ז"ל אסתרמן, ומוסר לו סדר הדרכה מסויים, לחנך ולהדריך אותם ליהודים בעלי מסירות נפש על תורה, מצוות ואהבת ישראל.

כעבור שנה, בתחילת חודש אלול, בא המשפיע ר' שמואל גרונום עם תלמידיו אל אבי להיבחן על ידו. הבחינה ארכה כמה ימים, וביום שני, י"ח אלול תרנ"ח, בנוכחות עדת חסידים, הודיע אבי:

- היום ח"י אלול, מאתים שנה להולדתו של הבעל שם טוב, אחרי הבחינה, יש לנו ישיבה - בה ועל ידה תבוא לפועל שיטת מסירות הנפש של הבעל שם טוב על פי הסבריהם של רבנו הזקן וכל נשיאי חב"ד הבאים אחריו, בידיעת אלקות ואהבת ישראל.

בשלוש השנים הראשונות מתפרסמת ישיבת ליובאוויטש בעולם הישיבות, והרבה בחורים מחלקיה השונים של רוסיה, באים אליה.

ולקראת יובל החמש מקבלת ישיבת "תומכי תמימים" את צביונה המלא עם כמה מאות תלמידים.

משנה לשנה מתפשטת יותר ויותר ישיבת "תומכי תמימים", בהקמת סניפים בחלקיה השונים של רוסיה הלבנה ורוסיה הקטנה, ליטא ופולין, קווקז ובוכרה. סניף גדול של הישיבה מוקם בארץ ישראל בכיתו הגדול של אבי בחברון, בשם "תורת אמת".

ישיבות "תומכי תמימים" תופסות מקום בראש כל הישיבות בעולם, בשיטת החינוך וההדרכה המיוחדת שלהן ובמאות תלמידיהן - כן ירבו - הפוזרים בחלקיה השונים של רוסיה וכן בשאר המדינות, והמשמשים כרבנים, ראשי ישיבות, שוחטים, מלמדים, חזנים, סופרים, סוחרים, בעלי בתי חרושת, בעלי מלאכות, מנהלי פנקסים וכדומה, אבל כולם כאחד מצויירים בצידה לדרך שכל אחד ינק, תורה וחסידות ומדות טובות, בהיותו בישיבת "תומכי תמימים".

מסירות נפשם של תלמידי ישיבות "תומכי תמימים", באה לידי ביצוע טוב בעשרות השנים האחרונות בתחום החינוך וחיווק היהדות.

* * *

כשפרצו רדיפות הדת של היבסקציה השפלות והאכזריות, מלוות עונשים כבדים על נושאי הדת היהודית ברוסיה, עשו תלמידי ישיבות "תומכי תמימים" את העבודה הטובה ביותר בחיווק היהדות במסירות הנפש הגדולה ביותר.

בפולין, ליטא ולטביה תפסו ישיבות "תומכי תמימים" מקום הכבוד היפה ביותר בעולם הישיבות, והוכרו על ידי גדולי גאוני ישראל, ה' עליהם יחיו...

(לקו"ד ח"ג ע' 557-556)

הצעירים בליובאוויטש

ביום אחד בחודש תשרי, וגם ביום השני והשלישי, כאשר נכנסתי להיכל הענק של "הזאל הגדול" ב-770, נפלטה מפי צעקה מבלי משים: "טאטע זיסער, וואס דא קומט פאר!" [=אבא'לה, מה קורה כאן!]. כדבר הזה עוד לא ראיתי מימי - הגם שרבות בשנים הורגלתי כי ה"מקדש מעט" הלזה מלא בחידושים והפתעות מכל הסוגים.

מאמר מרתק מאת הרב יהושע דובראווסקי

בימינו שורר בעולם ככלל, ובאמריקה בפרט, מין מצב משונה: ניתן לעמוד נוכח תופעה מופלאה ביותר, שבדרך כלל אמורה לעורר אצל אדם מן השורה פליאה והשתוממות - אך באם לא פירסמוה תדמיתנים ויחצ"נים עם כל ה"טאראאם", חולפים על פניה בלא להבחין בה.

ימי הסליחות ועשרת ימי תשובה, הנם אכן זמנים רציניים ביותר ליהודים שומרי תורה ומצוה, ועם זאת, הנם ימי "בין הזמנים" לתלמידי הישיבות. בדרך כלל, בימים אלה נוסעים הם לבתיהם, ופטורים מעול הלימוד. בימים אלה נוסעים תלמידי הישיבה מן הלימוד - אל החופש ממנו.

הנה, ישנו מקום בו מתרחשת תופעה שונה לחלוטין, משהו כזה שעוד לא נראה ולא יכול להיות בשום מקום אחר!

ביום אחד בחודש תשרי, וגם ביום השני והשלישי, כאשר נכנסתי להיכל הענק של "הזאל הגדול" ב-770, נפלטה מפי צעקה מבלי משים: "טאטע זיסער, וואס דא קומט פאר!" [=אבא'לה, מה קורה כאן!]. כדבר הזה עוד לא ראיתי מימי - הגם שרבות בשנים הורגלתי כי ה"מקדש מעט" הלזה מלא בחידושים והפתעות מכל הסוגים.

אנו, היהודים הבאים בימים, נאלצנו להשאר לעמוד ליד הפתח. כל הספסלים ומקומות הישיבה של בית-המדרש, המאכלסים אלפי אנשים - היו תפוסים על ידי תלמידים צעירים בעלי תוי פנים עדינים ומלאי-חן מכל קצוי תבל! למעלה מאלף תלמידי ישיבה "כבשו" את "בית רבינו שבבבל" וקול התורה שלהם הרעים את החלל!

כשכולי מרותק התבוננתי בזאל לאורכו ולרוחבו. קול רעש גדול אדיר וחזק משך אותי בחבלי קסם; חשתי כיצד גלים-גלים של אין-ספור קולות רכים מרימים ומגביהים אותי טפח מעל הארץ. בליל מילים מן הגמרא, פוסקים, חסידות ושולחן-ערוך, זרמו לידי בשטף אדיר ולא יכולתי לדלות מילה אחת בה אתרכו. והנני עומד, משתאה ומתפלא: כיצד יכולים הם להתעמק בענין אחד מסויים, כאשר "ים התורה" עולה ומציף את הכל?!

מי הם אותם בחורים בעלי פנים עדינות ומאירות, מעוטרות בזקנים ופיאות שחורים כפחם?

הנה, זה כתוב במפורש מעל כל קבוצת ספסלים, במילה אחת בולטת וחדה: צפת; בני-ברק; לוד; כפר חב"ד; ארגנטינה; צרפת... ערים, ארצות - הישיבות בהן לומדים תלמידים אלו במשך כל השנה.

מדוע הינם עוזבים את הישיבות, כמו גם את ביתם החם, ומגיעים לחגים ל-770? מהיכן לוקחים בני-התורה הללו את הכסף עבור הוצאות הנסיעה הגדולות? ומהיכן הם שואבים כוח ומוח, תיכף עם הגיעם, לאחר לילות חסרי-שינה מטלטולי הדרך, להתיישב בכזו רעננות וחיות ולהתמסר לעיון בתוספות מסובך, או בענין עמוק בחסידות - מהיכן? נו, קושיות ושאלות...

ברם, כאשר מתוודעים לאותם אורחים-לומדים, הכל מתחוויר ומתיישב עם... חידוש גדול יותר:

למעשה, הם נוסעים ל"בית רבינו" מזה חודשים ארוכים. מדובר בטובי התלמידים של ישיבות חב"ד בארץ-הקודש ובתפוצות. להוצאות-הגשמיות וההכנסות-הרוחניות של הנסיעה, הם התכוננו עידן ועידנים - בלימוד שעות על גבי שעות לאחר הסדר בלילה, בשינון דפי גמרא, משניות ומאמרי חסידות; רבים מאותם תלמידים צעירים זכו בשל כך בפרסים כספיים אותם שמרו ככבת-עינם (לא בכדי לקנות "מחשב" וכדומה, אלא) כדי שיהיה בידם תשלום עבור כרטיס-טיסה לאמריקה.

ומי יודע? מפי השמועה למדתי שהכנותיהם הרוחניות, בלימוד ותפילה חסידיים מלאי חיות לבביות ונשמה - היו אצל התלמידים במידה רבה אף יותר. אך שוב אותו סיפור: גם אלה שראו זאת כמו-עיניהם, לא עשו מכך "ענין גדול".

דומני, שיותר מאשר יראת-השמים שלהם, חסידותם והתמדתם - צריכה לעורר התפעלות אותה תמימות חמימה, אמונה טהורה ומאירה הנשקפת מכל מבט שלהם, וההרגש הוודאי שלהם אשר,

- 770 עדיין מלא אור וחום;

- במקום זה "שמגדלים בו תורה", הלימוד והתפילה נראים אחרת לחלוטין;

- ב"מקדש מעט" (שכולל הרבה) של "בית רבינו שבבבל" לא כבה חלילה ה"נר המערבי" שממנו הודלקו כל כך הרבה נרות, נשמות...

אין הם עוסקים בחקירות או מקשים קושיות, הם אפילו לא מתרפקים בנוסטלגיה על "הזמנים הטובים" שהיו. אך הברק הזוהר כמשי בעיניהם מעיד כאלף עדים, שהם מתראים, מרגישים, ומתענגים עם העיקר לשמו הגיעו הנה לאחר הכנות ארוכות.

הרבי נשיא דורנו מה"מ הביט על כל היהודים, ועל כל יהודי, במבט אבהי-רביי מיוחד; אך לבחורי-הישיבה (וכמו כן לתלמידות במוסדותיו הק') היה שמור מבט שונה לחלוטין, מין כזה מבט חם ו... נעלה ממילים. ולכן גם אצל אותם תלמידים ותלמידות תוכל להבחין בהסתכלות אחרת לחלוטין על הרבי, במבט-עורג ומצפה.

ואותו רגש תמים ותקיף בא אצלם לידי ביטוי לא רק ביחסם לאכסניא הרוחנית-הקדושה ומזונם הרוחני. כל אלה לא ניוונו כחוט-השערה בשל מחשבה: ומה יהיה עם "לחם וחמאה"? הרי כדי לספק אוכל למחנה כה גדול, בלע"ה, נדרש מנגנון אדיר מבחינה כספית ואירגונית - האם היה מוכן כאן אפילו מעין אירגון כזה? ומה באשר למקומות שינה, מיטות ומצעים - הרי גם בלי האורחים שורר כאן מחסור בדירות למגורים.

התמימות והבטחון הנחו אותם ולא הכזיבו ח"ו! נכון שהיו כמה מקרים בהם אורחי-תשרי לא ממש שבעו או לא ממש ישנו בנחת, אך היו אלה בעיות זמניות בלבד. וכאשר אתה שואל אותם כעת, לאחר יום כיפור: מה נשמע אצלכם בנוגע לאש"ל? הם עונים מיד: אה, ברוך השם! הכל בסדר!

מיי? איך? זהו גם פלא גדול, שרק בזמננו ובמקומותינו יכול לחלוף מבלי כל התפעלות ציבורית: מאחורי כל אלה עומד אברך שקט ועדין, וביחד זה בעל כשרון נדיר - ופשוט קשה להבין, איך הוא, בעזרת קומץ בחורים מעוזריו, עושים את הבלתי-ייאמן: לאסוף את הכסף והאמצעים הדרושים עבור אלפי האורחים (וגם אורחות הגיעו לכאן כמה מאות בלע"ה).

בסך הכל, גם הציניקנים הגדולים ביותר חייבים להודות: ביחד עם כל מה שחי בד' אמות של "בית רבינו שבבבל" - חיים גם הניסים ופלאי-פלאים.

ובעת כתיבת השורות הנני יודע, שעוד יגיעו לכאן אי"ה עוד ועוד אורחים צעירים - תבוא עליהם ברכה, ויזכו לשאוב ולשאוב ממעיינות הישועה והקדושה המוכנים עבורם; ושיהיה לנו שכל וכח לשאוב חיות מהם, בבחינת "והשיב לב אבות וגו'".

[ומי יודע? אולי? אולי בזכות כזה המון-עם בלע"ה של "אנשי-חיל" של הרבי, חדרים באור התורה והאמונה והטהורה - יפעלו גם על אלה שלעת-עתה נתונים להשפעות קיצוניות ביותר שבעטיים הם מוכנים כעדר עיור להטיח באותם בחורים נפלאים... אינני רוצה לפרט, ו"יתמו חטאים ולא חוטאים"].

הן אם שמעת אותם זועקים "יחי" והן אם לאו - מזדעקת מהם אמת התורה והחסידות לאמיתתה!

היום ח"י אלול, מאתים שנה להולדתו של הבעל שם טוב, אחרי הבחינה, יש לנו ישיבה - בה ועל ידה תבוא לפועל שיטת מסירות הנפש של הבעל שם טוב על פי הסבריהם של רבנו הזקן וכל נשיאי חב"ד הבאים אחריו, בידיעת אלקות ואהבת ישראל

(לקו"ד ח"ג ע' 556 ואילך)

לזכות

הוד כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

מהרה יגלה ויגאלנו אכי"ר

ולז"נ

הרה"ח הרה"ת ר' צבי הירש בן

הרה"ח ר' בן ציון

נלב"ע ז"ך אלול ה'תש"מ

מרת רבקה בת הרה"ח ר' צבי

נלב"ע כ"ט תמוז ה'תשס"ב

שפריצער

הרה"ח הרה"ת

ר' משה נחום בן הרה"ח ר'

מרדכי מענדל ע"ה

קדנר

נלב"ע אחש"פ כ"ב ניסן

ה'תשע"א

הקיצו ורננו שוכני עפר והם בתוכם
בהתגלות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א תיכף ומיד ממש

לתרומות והקדשות

ארה"ק - 072.2244.474 | חו"ל - 781.277.7026